

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul o cr., pentru fie-care publicare.

Sibiu, 18 Februarie, 1887.

De un timp încoace politica internă din statul nostru a început a se pronunța în formă mai concretă. Ceea ce până acum se făcea pe căi piezișe, de multeori pe căi laterale, și cu ocol mare, ca acțiunea să nu poată fi urmărită, de cât de oamenii, cari ex professo se ocupă cu urmărirea politice de distrucțiune din statul nostru, acuma se face aievea, se face fără sfială sub firma autorităților publice, sub firma guvernului.

Se înțelege, că îndată ce masca fu dată la o parte și stindardul politice de maghiarizare desvilit cu mare pompă, când la Cluș, când în sala corpurilor legiuitoare, legislațiunea încă pășese mai cu energie, arătând părțea de împărțirea cetățenilor din acest stat.

Meritul de căpetenie al demascării fără îndoială este al deputatului Mocsáry, care îngrijat de soarta, ce se pregătesce prin politica actuală elementului unguresc, a ridicat perdeaua, și ne-a arătat planurile urmărite față de naționalitățile aruncate în fața conaționalilor: urmărirea unui avuc, care în vece nu se va realiza, din contră în urmărirea lui se sdrobesc toate legăturile dintre popoarele acestei patrii, și la o vreme de nevoie nimica nu va mai fi bun comun, pentru care toate se-și jertfească averea și vieța.

Cetitorii nostri cunosc vorbirea deputatului Mocsáry ținută în parlamentul Ungariei, și cunosc din numărul de alaltăeri al diarului nostru și epistola, pe care acesta o a adresat alegătorilor sei, după ce partida extremă l'a scos din sinul seu.

Voim să fie constatat, că nu este suflare românească, căreia să nu-i servească spre mângăiere sufletească pășirea bărbătească a deputatului Mocsáry.

Și această mângăiere noaua ne este cu atât mai scumpă, cu cât în parlamentul Ungariei, Mocsáry a fost unicul, care a avut curajul să spună adevărul, și mărturisirea adevărului trebuie să procure bucurie sufletească fie-cărui om moral și sănătos la cap. Mărturisirea adevărului este de o deosebită importanță acuma, deoarece ea a provocat furtuni turbulente atât în parlament, cât și în presa ungurească.

Mai mult, ea a provocat chiar și declarațiunile cunoscute ale ministrului president, care a sigilat cu diregtele legalității și al ecuității toate nisunțele îndreptate spre maghiarizare.

În trei direcțiuni a atacat deputatul Mocsáry politica nefastă contra naționalităților: că se maghiarizează:

1. prin scoală de sus până jos;
2. prin reuniunile de maghiarizare, în interesul cărora autoritățile publice pun noaua și grele im-

posite asupra locuitorilor, voinde să maghiarizeze pe român cu banii storși din sudoarea lui;

3. prin aceea, că în interesul maghiarisării, pe de o parte se calcă legea pozitivă în dispozițiunile sale favorabile naționalităților, ear de altă parte, în cât nu se calcă, ea nu se execută.

Ca să nu se poată dice, că invinuirile sunt numai vorbe goale — s'au adus casuri concrete atât pentru una, cât și pentru cealaltă.

Vorbirea domnului Mocsáry a sgduit până în temelie inimile patrioților încărcate cu peccatele politice lor, și aceea nu s'au putut face decât cu plângerile de până acuma ale sãului, slovacului, sãrbului, românului, întreagă ceata patrioților moderni cu un glas striga: *Schulverein*, *Omladina*, *Matica* și *Sobol*. Eram priviți adevă de agitatori, de elemente periculoase statului, și ne plesniam în față cu nepatriotismul. Nu o pot face aceasta cu Mocsáry, care este ungur. E deci espicată toată gălăgia, și e natural, ca și ministru president să dea cuvintele domnului Mocsáry importanța, ce li-o dă întreagă Europa.

Sunt cunoscute și obiecțiunile ministrului president. Fiecare om, care va pune față în față obiecțiunile domnului ministru president al nostru, cu gravele invincibilitate și rea credință se fac obiecțiunile. Va trebui să vadă însă și aceea, că la punctul de culmărațiune al invinuirilor, unde se aduc casuri concrete despre călcarea, respective neexecutarea articolului de lege XLIV din 1868, acolo ministrul president trece preste invinuiri, și nu află un singur cuvânt de obiecționat.

Lumea întreagă dimpreună cu noi va lua deci act despre aceea, că în Ungaria se pot călca legile sancționate sub ochii parlamentului, sub ochii guvernului fără ca corpul legiuitoriu să aibă cel puțin curajul a mărturisi, că aceste legi nu mai sunt după placul curentului actual, căruia i-se închină parlament, guvern, societate, pressă.

Loial a fost domnul Mocsáry în espunerile sale despre călcarea legii naționalităților, și în fața casurilor citate noi am fi dorit, ca actualul ministru president să fi fost cel puțin atât de loial, ca ministrul de justiție Perczel la anul 1875, care interpelat fiind în ședința publică a parlamentului asupra nelegiuirilor comise cu călcarea legii la tribunalul de are din Sibiu, a avut curajul să răspundă, că da, are cunoștință despre dispozițiunile luate contra legii, va lua însă dispozițiuni pentru modificarea legii în sensul călcării.

Ministrul president însă a tăcut, și tăcerea de multe-ori este cel mai potrivit răspuns

acrostichonul prim:

este format din inițialele hexametrelor și constă din două versuri în limba latină de următorii cuprins:

*Vivas Austriae imperator ac Auguste Francisc
Cum tua electa consorte Ludovica, laetissime.*

Acrostichonul II:

se formează în limba germană din inițialele pentametrelor și este de următorii cuprins:

Es lebe der Kaiser Franz und die neue Kaiserin.

Acrostichonul III:

se formează din litere dela mijlocul pentametrelor în limba magiară și este de acest cuprins:

Éljen a felséges császár, urunk Ferencz sokáig.

Scrierea este cu litere latine. Ortografia folosită de Geonorge Lazar în această odă este de tot barbară; consonantele derivate se scriu cu câte două și trei consonante originale.

Pentru i scurt nu numai la finea cuvintelor, dară chiar în mijloc, în diftongi se folosesc *y*.

Broșura din cestiune este formată euart, ediție de lucș. Titula ei scrisă cu litere mari și arangiată pe întreaga pagină primă este următoarea:

VERSURY

DE LAUDE IN LIMBA DACO-ROMANEASKE

LA

LOGODIREA

PREA ENELZATULUI NOSTRU MILOSTIV IMPERAT, STEPEN, SCHI TAYKE

F R A N T Z I.

KU

L U D O V I C A

PREA ENELZATA MILOSTIVA IMPERETEASSE, STE-PENE SCHI MAYKA NOASTRE

KARY LA ANNUL

1808

SMERIT ASSE ALKETUI SAU INDREZINIT.

VIENNA

Szau typerit ku slovele lui Girolid.

Pe pagina a doua, de-a stânga așa dară, la mijlocul paginei este tipărit:

PRIN

GEORGIE LAZAR,

askultetoriul S. S. Theology intral doilea ann, despre partea Clerului romanesc ne unit din M. Principat al Transylvaniy, in prea șvita Universitate dela Vienna.

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

O odă de George Lazar.

Dintre cele rămase după George Lazar, îmi mai veni la mână o broșură de patru foi tipărite, care cuprinde o odă în limba românească, compusă și edată de Numitul în vâetă în anul 1808.

Poesia este interesantă nu numai pentru cuprinsul ei, dară și pentru versificațiunea și ortografia, în care este scrisă.

Poesia constă din 39 distichoane sau 78 versuri. Incercările de versificațiune românească în hexametri și pentametri sunt dintre cele mai rare. Acest fel de versificațiune, ca puțin accesibilă pentru limba românească s'a privit ca o imitație după limbile clasice.

În poesia de față, pre lângă versificațiunea principală mai formează literile inițiale și finale acrostichone pentru sine, și afară de aceea mai formează litera mijlocie un acrostichon pentru sine în limba maghiară. Deci,

nit ministru de externe al Prusiei, vedea cu ochi răi acest ducat german sub dependența regelui Danemarcei, cu toate că Danemarca, în ce privește acest ducat, și numai într'atât, intra în confederațiunea germană, să hotărî dar să scape pe frații sei „de sub jugul danei!” Dela această epocă, el în cepu se vadă pe Germania nu numai în țerile cu principii germani, dar peste tot unde s'aude limba germană, peste tot unde bat inimile germane. Augusta casă a Hohenzollernilor era menită să-și înceapă „misiunea sa istorică” prin „liberarea” ducatului Holstein. Dar alături de Holstein era un alt ducat: „Sleswigul”, tot al Danemarcei. În el ce e drept, se găsiu prea puțini germani, dar era atât de aproape, atât de strâns legat cu Holsteinul, în cât anevoie se puteau separa. Apoi fiindcă era vorba să se atace un stat mititel ca Danemarca, victoria fiind sigură din nainte, de ce se nu-i răpească cât mai mult teritoriu?

Și deodată eși din capul dlui Bismarck, ca Minerva din capul lui Jupiter, ideea de-a-și încorpora amândouă ducatele. De altmintrelea, ocaziunea era propice de-a pune mâna pe portul „Kiel” și de-a afirma cu tărie dreptul Prusiei la marea nordului, la „oceanul german”! Ideea se comunică Austriei, care făcea parte din confederațiune, și dl Bismarck îi propuse să ia împreună cu densus în mână apărarea drepturilor confederațiunii. Danemarca însă era țeara cea mai liniștită și mai dreaptă din Europa! Holsteinul nu simția „nici-decum, apăsând asupra-i suveranitatea regelui danei.

Austria o scia bine, de aceea mai miloasă și mai loială decât Prusia, se opunea. Dl Bismarck însă, cu răbdarea și tenacitatea sa cunoscută, nu desperă. Se puse pe lucru, îi trebuia mai întâiu un motiv de rebel măcar de ochii lumii. Făcu să se trîmbițeze prin toate mijloacele și mai cu seamă prin țiare, că daneșii oprimă pe frații Prusiei și Austriei din ducate. Danemarca nu voia cu nici un preț să cedeze ducatele. Dl Bismarck își îndoi atunci insistențele către Austria, esaltă sentimentul național german, o făcu să creadă întru cât-va, că prin locuitorii ducatelor ambele țeri mari din confederațiune suferă în adevăr iniuste agresivități, și Austria se înduplecă. Astfel se vedu aceea monstruositate politică: doue națiuni, Prusia și Austria, unite contra unei mici țeri ca Danemarca și făcându-i un rebel, pe care absolut nimic nu-l legitima. Danemarca fu natural învinsă, ear ducatele smulse dela sîmul ei și împărțite între cei doi „puternici” victorioși. Englitera, care promisese ajutor Danemarcei, refuză s'o susție. Franca tocmai din cauza necasului, ce avea pe Englitera, care nu lucruse de acord cu ea în ocaziunea insurecțiunii poloneze din 1863 nu se amestecă, nevoind a mai fi alături cu densus. Europa stete dar indiferentă.

(Va urma.)

În revista sa din Nr. 25 al foaiei „Brassó” dl Czenkalji, ca să rumpă firul polemic, ce-l urdise pentru a ne împleti pre noi, află de bine a ne da două învățături, una: că nu este denunțarea a reproduse ceva dintr'o foae într'alta; alta: că cel ce se mînie, nu are drept, prin urmare noi, noțiții ce suntem, să fim mai moderați (hidegebb véru).

Cât pentru prima învățatură: dl Czenkalji are drept *in thesi*, cea ce însă nu însemnează, că comentarele, ce le face o foae la comunicatele altei foi, nu pot învolva denunțarea, neori chiar uricioase. Noi în cas concret am aflat, că da.

Ceea-laltă învățatură este de o valoare problematică, pentru că nu totdeauna este nedreptatea în partea celui ce se mînie; noi însă primim concluziunea dlui Czenkalji: să fim moderați; ne-am și silit să fim, une-ori poate am fost chiar prea moderați; ear de mîniat, în sensul dsale, noi de fel nu ne-am mîniat, cu toate că scriptura ni-o ar permite, când ăce: „măniat-ve, dar nu pécătuiți.”

Noviții, cum suntem la o foae veche, am putea da și noi din foaea noastră un sfat bun dlui Czenk-

alji, ca apoi să fie pace între noi, și acela sfat este: ca dsa să nu se resfățeze. Noi îi credem, că situațiunea este destul de favorabilă pentru dsa, ca să poată vorbi cu noi și de noi cu scobitoarea la dinți; nu putem însă crede, că resfățarea*) să fie un factor bun pentru pacea internă, carea în viața statului o dorim toți.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Ocna, 17 Februarie, 1886. Astăzi am avut să petrecem la locul cel vecinic rămășițele pămîntesci a vrednicului nostru paroch Ioan Henteș.

Nu e de ajuns, că în timpul din urmă dăm în toate privințele îndărăt; nu e de ajuns, că acum suntem espuși și noi Ocnenii la tot felul de șicane din partea conlocuitorilor străini, — pe când mai înainte puteam să ne bucurăm neconturbați de roada muncii noastre, — ca adaus la toate acestea împregiurări sinistre am fost espuși fatalei împregiurări, ca în decurs de o lună să perdem pe acei doi harnici și venerabili păstori sufletesci ai noștri, cari în tot deuna avînd înaintea ochilor suferințele, starea și aspirațiunile fiilor lor sufletesci, ne-au păstorit în adevăratul înțeles al cuvîntului, în înțelesul Evangheliei.

Un adevărat păstoriu sufletesc a fost mult regretatul paroch al nostru Ioan Henteș, care în timp de 45 de ani, cât a servit la altariul Domnului, păstoring turma lui Christos din Ocna-superioară, n'a pregetat nici când a veni în ajutorul păstoritilor sei și cu sfatul și cu fapta, care totdeauna, de câte-ori cerea interesul poporului seu, era cel dintăiu înaintea luptător, care în decurs de 35 de ani, prin muncă și-a câștigat o stare materială, prin care ca cel dintăi proprietar în Ocna, impunea și la străini.

Demne de vredniciile lui i-au fost și onorurile din urmă.

Ritualul funebru a fost celebrat de Preacuvioșia Sa dl. Nicanor Frateșiu, protosincol și secretariu consistorial, asistat de Părinții: P. O. D. Ioan Reou, presbiter și archivariu consistorial, Emilian Cioran și Iosif Goga, preoți în Reșinari, Teodor Necsa paroch în Bungard, Georgiu Bobeș, paroch în Sibiiu, un preot din Șura mare și unul din Topârcea, și de diaconul ceremianial al arhiepiscopiei noastre, dl Sergiu Median.

Cântările funebrele au fost executate de către corul seminariului nostru archidiecean.

Poporul cu mic cu mare a încurs din toate părțile spre a da onorul ultim iubitului seu părinte sufletesc.

Asemenea toate oficiile din Ocna, precum și membrii reprezentanței comunale — s'au împlinit ultima datorință față de locuitorul demn al comunei și față de colegul lor.

Mai amintesc aici, ca în treacăt, că defunctul, în mișcarea națională dela 1848 a jucat oare-care rol și ca trimis al Ocnenilor a luat parte în marea adunare națională, ținută în acel an la Blaș.

Noi cei din Ocna, cari am trăit cu el, și care cunoascem viața lui mai deaproape, îi vom scîi păstra în inimile noastre aducerea aminte, ce i-se cuvine, — și acum nu ne mai remène alta, decât să ăicem: Fieci țărina ușoară, căci „bună luptă a luptat”.

d . . . . . l.

*) Ca dl Czenkalji să ne priceapă mai bine, decât cum ne-a priceput în traduceriile sale de mai înainte, d. e. furci = villa, — cuvîntul acesta „resfățare” îl traducem noi în limba oficială a statului eată așa: „henczegés.”

Varietăți.

* (Cas de moarte.) *Helena Mocsonyi de Foen* născ. *Somogyi de Gyöngyös*, cu inimă înfrîntă de durere, în numele seu, precum și al ficei *Livia* căsătorită contesa *Bethlen*, al bărbatului acesteia *Andrei* conte *Bethlen*, al copiilor lor: *Francisc*, *Margarita* și *Liana* și al ficei sale *Georgina de Mocsonyi*; mai de parte al cumnatului seu *Antoni* *Mocsonyi de Foen*, și al soției acestuia *Josefina* născ. baronesa *Brudern*, precum și al fiilor acestora *Zenone Mocsonyi de Foen*, cu soția sa *Maria* născ. baronesa *Fischer* și cu fiul lor *Antoni*, și a lui *Victor Mocsonyi de Foen*; mai departe al cumnatei sale *Laura*, ved. *Mocsonyi de Foen*. născ. de *Csernovits*; al cumnatului *Mihail de Mocsonyi* și al fiilor acestuia *Alexandru de Mocsonyi* și *Eugeniu de Mocsonyi* și cu consorta acestuia *Teresia* născ. *Horváth de Zalabér* și cu copiii acestora; în fine al mamei sale *Emma de Somogyi* născ. baronesa *Prónay* și al multor altor rudeni — aduce la cunoștință prea îndușitoarea moarte a neuitabilului consorte, resp. tata, socru, bunic, frate, cumnat, unchiu, ginere, etc.

George Mocsonyi de Foen,

carele după mai lungă suferință, în ziua de 15. (27) Faur a c. înainte de ameași la 10 oare, proveșut cu sânta taină a cuminecătorei, prin paralisia pulmonală a adormit întru Domnul, în al 63-lea an al etății și împliniți 28 ai fericitei sale căsătorii.

Rămășițele pămîntesci ale scumpului decedat la 1. Martie (17. Faur) a c. oara 3 d. m. vor primi binecuvîntarea bisericească după ritalul oriental, în locuința din strada Vașului Nr. 13. și vor fi transportate la Foen pentru depunere în cripta familiară; ear sacrele parastase se vor celebra la 9 Aprilie (28 Martie) a. c. la Budapesta, Foen, Vlaikoveși și Birkiși. Odihnească în pace!

* *Maiestatea Sa* s'a îndurat prea grațios a dăru 100 fl. v. a. pe seama comunei bisericesci gr. or. din Căpâlna de sus (trae. Ternavei superioare) ca ajutor pentru ridicarea bisericei și a scoalei.

* „Foaia diecesană” după „*Neue Temesvarer Zeitung*” aduce scirea, că archimandritul mănăstirei *Bodrog* numită și *Hodos* în diecesa română a Aradului, *Preacuvioșia Sa P. Corneliu Jivcovi* este strămutat la mănăstirea *Meșici* în locul lui *Nectarie Dimitrievici*, care este ales de episcop al *Vêrșetului*. Numita foaie și pune totodată întrebarea, că oare cine va fi următorul lui? Să sperăm, că e cel mai vrednic, dintre monachii care i avem.

* (Decorațiune.) *Dl* *Ioan Poruș* secretar interprete la consulatul României din Budapesta i-a conferit regele din România „*Coroana României*” cl. III prin care totodată a câștigat și rangul de cavalier. *Dl* *Ioan Poruș* este transilvănean, fiul protopresbiterului gr. cat. din Almașul mare.

* *Dămian Dragonescu* secretarul ministerial și inspector central al gardei finanțiere a fost decordat cu crucea de cavalier al ordinului *Francisc Iosif* prin prea înalta deciziune, pentru meritele sale pe teremul administrației finanțiere.

* *Din Viena* se anunță, că în rolele de gloate depuse la magistrat, s'au notat și ministrul de *Gautsch* și marchisul de *Bacquehem*.

* (Papa.) *Academiei române* din Bucuresci a trimis *Papa* din Roma o colecțiune de cărți și documente imprimate lucos și legate admirabil de bo-

Pe pagina a treia se începe oda însași, care în rînduri resfirate se întinde pe patru și jumătate pagini.

Deasupra pe pagina, unde se începe oda este a se cetî următoarea indrumare tipărită:

„Szlovele tseale mary deprin kapetile versurilor, schi tseale mary deprin milslok trebuie de osseby se se tseteaske in dsoss. *Litterae majores deorsum legendae.*”

În următoarele dăm loc acestei ode ocazionale întocmai precum se află tipărită în broșură:

Viu schi „eu,” jate! Ka fiul tse kreaste
En mila perinteaskE, schi trejeastE,
Iizy aduk prinos, putzine jar sokotesc,
Schi ku atesta sfentU thron sel meresC.
Viu! ka un rob prea zmerit pementescu
La skaonul tsel sfent, schi indreznescU,
Atzy adute dzertfe din toate tse am,
E ale! ke sent in numE d'jun supus neaM.
Stau, jate! 'n gjenunky, ku frik' adeverat,
Bukurendume d'al Nostru imperatT.
Al nostru imperat zik, chi te slevescu,
Esty perinte, tayke bA te numesU.

Unde ateta povatze vom afla?

De makar unde vom Fi, schi vom umbla;
Supt prea perintesty aripile tale,
En odichne, schi patsE muza SchadE.
Toate dsemerea, schi ket au fost, tempul
Reu, dinpreune veakU, dend schi genduL;
Reul coplischii mintea omeneaske,
Kary ku Sindse keunta Se se pleteaskE.
Ispita de suss, bitsjul domnezeese
Al opri tsine poate? nuy omenesC!
Amarul ense prea blend tu lay purtat!
In nekaz perintesk Glass neay aretaT.
En tot veakul neay aperat ku mila,
Suferind de toate pErtzile SilA.
Iate! dar schi robi tey! Kum te jubese,
En tot locul kum sau strinS, schi te slevesC.
Multzimy aleargen grediny pusse noao,
Ramury de flory impletecE numay doaO.
Primeastele! dreaptey tale Sceptur bun;
Feritsire Kurtzi Schi, dragoste spuN.
En multzy, schi prea feritsitz any norokos,
Rodul thronuluy sel Adusy senetoS.
Ramurile, jate! Kum sent ku roao:
Ascha în thron mila Sfente se ploaO;

Atuntsy schi suditzilor tey robilor,
Norokul va kurdse izvor ceriloR.
Totzy dar venim la al nostru imperat;
Zertfe adutsem, ke sAu inkredinzatT.
O zi enalte, tuturor prea sfente,
Unul fieste kaRe, sfent o kentE.
Besseri detsy schi Cometa, ka un gol
Numit spre ata preznuire vint soL;
Adukend kununy ku prinos tserescu
Doao, la preaanaltul thron pementescU
Csinste; una krestetuluy teu numind,
Dreapta ta ku sfent sceptrU prea interinD;
Alta domney dend, schi krejeassiy noao,
Iate! blende maybe Nô fatse noaO!
Vézy! Ke ensuschy schi putearea de sussu;
En kare nedezdea Ku tot tzay pussU,
Glessujeaste, ba ku drag atzy preznu
Nu treatse, zioa ku Folos atzy tsinstL.
Un domn, ah! tayke neamuluy omenes!
En tserju, vézy! schi steleleE te proslevesC.
Slevite fije schi'n noy zioa asta,
Unul, ah! ba totzy ku doR fac atsastA.
Tzie! ah! prea mayka noastre! krestetul
En multzy feritsitz any, prEkum libanuL,

gat. Academia i va trimite pentru aceasta în schimb colecția cronicarilor români și alte opuri originale.

* (Noul mare prior) În 26 a. l. c. a avut loc în casa capitola din Viena a ordinului Maltheser, alegerea unui mare prior, în locul repositului Lichnowsky. În unanimitate a fost ales Graf Guido Thun-Hohenstein.

* (Apel) Studenții români din Zürich îndreptându-se de marile foloase, ce procură o viață în cea mai strînsă unire, au pus temelie unei societăți în scopul dezvoltării culturale și a întreținerii sentimentului de solidaritate între membrii ei.

Pentru atingerea acestui scop, societatea a luat hotărîrea de a face un apel la presa română, totdeauna una însuflețită de grija de a ajuta propășirea tinerimei.

Zürich, 14/26 Februarie, 1887.

Calinescu,
președ.

V. Samfiresc,
secretar.

* (De-ale gloatelor.) Ministrul de honveți a ordonat prin trimiterea unei circular la jurisdicțiuni, conscripțiunea medicilor de gloate. În urma acestui decret sunt de a se conscrie toți medicii, chirurgii, și veterinarii cu diplomă, cari n'au trecut încă anul al 60-lea al etății lor. Listele celor conscriși sunt de ale așterne ministrului până la 15 Martie n.

* Pentru ofițerii dela gloate se vor începe cursurile în Pesta la 1 Martie în academia Ludovica. Durata va fi de 3 săptămâni, și se va mărgini la regulamentul de serviciu, la armătură, la tactică și la serviciul pionierilor.

* (Boala egiptică de ochi) Inspectorul sanitar Dr. Feuer a constatat în cercul Bánffy Hunyad în 21 de comune 190 cazuri de trachoma.

* (Puscile cu repetiție) se fabrică cu mare sîrguință în Austria. La fabrica Steyer se întrebunțează 6,000 lucrători pentru fabricarea pusculor. Marele fabricant, Werndel a declarat ministrului de războiu, că la nevoie poate să întrebunțeze în fabricile sale 12—14 mii de lucrători; tocmai ca pe timpul, când guvernul german înlocuise pusca veche prin pusca cu repetiție Mauser.

* (În contra tuberculosei.) Dr. Kremjansky medic din Rusia, în congresul medicilor ținut la Moscva a recomandat o curare cu totul nouă pentru acest morbo. Dr. Kremjanski susține, că tuberculosa provine din un anumit soi de paraziți, pe cari îi nimicesc cu desevêșire anilinelul. Densul susține mai departe, că încă nu s'a întemplat vre-o înveninare de anilin, ce se fi causat moarte; astfel anilinelul se poate întrebunța fără cel mai mic scrupul pentru nimicirea acestor paraziți. S'e înțelege de sine, că acest mod de curare numai așa se poate practica, dacă s'e înveninează prin anilin mai întâiu sângele și apoi îndată se aplică un contra medicament prin care se paralizează înveninarea sîngelui, și nu e de lipsă să se aplice această procedură decât numai de câteva ori. Congresul a decis să se facă câteva experimente. Dacă va succede acest mod de curare, Dr. Kremjanski de obligă neamul omenesc la recunoștință pentru toți veci.

* (Un Vulcan nou.) În apropierea cetății Bacu (Rusia) s'a ivit de curînd un vulcan de pămînt și nomol, care poate să impedece foarte mult industria de petrol, ce se face acolo în cantități mari. Deja mai dinainte cetatea începuse a se ruina într'o parte și într'alta. Prin esplosiunea unui puț

de petrol se derimară mai multe case și se întreprinseser relațiunile. Acum s'a format în depărtare cam pe 10 mile (engl) de cetate pe virful dela Loc-Batan aproape de stațiunea de tren Ponta, un vulcan de pămînt cu nomol. În noaptea de 15 Ianuarie, locuitorii din Bacu au fost treziți prin un cutremur de pămînt, după care urmă o esplosiune, și pe când zidurile caselor se cutremurau, în sud-vest se vedea cerul iluminat ca de un foc gigantic. În noaptea următoare avu loc aceeași priveriște. Îndată s'a cunoscut, că este o erupțiune pe vârful dela Loc-Batan. Oficiarii dela stațiunea Ponta au dat următoarele amănunte despre această întâmplare: La 11 oare în noaptea de 15 Ianuarie se auzi de odată o esplosiune puternică. Virful dela Loc-Batan era cuprins de foc, ear din mijlocul lui s'e înalță o columnă de foc la o înălțime aproape de 380 de picioare. Împregiurul dealului era luminat ca ziua și căldura se simția deja la o depărtare de un mil. Fiind că nu sufla vîntul, columnă de foc se înalță drept în sus, ascundînd în internul ei corpuri negre, care cădeau earăși în craterul vulcanului. Cu puțină intrerupere a durat această esplosiune întreaga noapte și încă 24 de oare. Pămîntul și nomolul au fost aruncate în jos de pe munte, n'au ajuns însă până la stațiune. Cantitatea considerabilă a nomolului acoperă acum o suprafață aproape de 1 mil pătrat (engl.) cu o adîncime, care se schimbă dela 6—14 picioare.

* (Mulțămită publică.) „Serata cu danț,” arangeată în S-Sebeș în seara de 24 Februarie c. n. a eșit în toată privința, preste acceptarea arangerilor.

Nu zace în competiția comitetului arangiator a descrie „serata” ca atare din punct de vedere al petrecerii, și comitetul se simte dator a mulțumii:

1. tuturor celor ce au binevoit a participa, făcînd ca „serata” noastră să fie ca totdeauna cea dintăiu în S-Sebeș;

2. celor ce au binevoit a solvi prețul intrării, anume: P. T. DD. G. Anghial 1 fl.; V. Schneider n. Oniț 1 fl.; N. Beu 1 fl.; I. Oncescu 1 fl.; K. Henig 1 fl.; F. Heitz 1 fl.; N. Die 1 fl.; M. v. Weltern 1 fl.; F. Huber 1 fl.; I. Hidvegghi 1 fl. I. T. Gross 2 fl.; V. Albert 1 fl.; și S. Blașiu 1 fl.

Suma tuturor intratelor a fost 104 fl. v. a. ear suma tuturor eșitelor a fost 78 fl., deci rămîne un venit curat de 26 fl. v. a.

Conform invitării acest venit ar fi fost să fie destinat bibliotecii scoalei rom. gr. or. din loc; însă comitetul arangiator din mai multe considerante a decis al destina, pentru ajutorarea elevilor miseri ai scoalei numite. Și în înțelegere cu unii din dnii învățători a și comandat deja pentru suma de sus, cărți scolare, tablife, libele etc. Acestea se vor preda d-lor învățători pentru ale împărți între băeții acelei scoale.

S-Sebeș în 28 Februarie, 1887.

Comitetul arangiator,

* Rațiociniul despre starea fondului „reuniunei femeilor române gr. or. din Făgăraș și jur” la finea anului 1886.

A. Venite.

1. După libelul de depunere la „Furnica” cassă de economii, societate pe acțiuni în Făgăraș Nr. 21 cartea I Pagina 11. anul 1885 în bani gata depuși fl. 777 „ 42 cr.

2. După cartea stărei active în obligațiuni pre la privați, în tabulate primul loc „ 1460 „ — cr.

3. După cartea stării active interese restante până la finea anului 1886 „ 87 „ — cr.

Suma venitelor fl. 2324 „ 42 cr.

B. Erogate.

După jurnalul de cassă s'a spesat până la finea anului 1886 fl. 37 „ 65 cr.

Suma erogatelor fl. 37 „ 65 cr.

Bilanțul

A. Venite fl. 2324 „ 42 cr. v. a.

B. Erogate fl. 37 „ 65 cr. v. a.

Starea fondului fl. 2286 „ 77 cr. v. a.

Făgăraș, 28 Ianuarie, 1887.

Anastasia Popescu, Nicolau Aron, Elena Toma,
presidentă. secretariu. cassareasă.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Streinii despre noi.

Este meritul unor bărbați din timpurile mai proaspete ale deșteptării noastre naționale, că streinii au început a lua notiță despre mișcarea literară dela noi, și a ne apreția produsele noastre după ade-

verata lor valoare. Literatura germană, franceză și italiană cu bucurie a deschis brațele produselor literare românesce, și critici cu autoritate nu odată au aprețiat în presa germană creațiunile talentului românesc.

Nu așa a fost între noi și unguri. Un zid chinezesc s'a format între români și unguri, și el a trebuit să se formeze cu considerare la rapoartele politice dintre noi, create după constelațiunea politică dela anul 1867.

Curentul de maghiarizare a predominat până acum și în cercurile unguresce, unde ar fi să se facă sciință, și pretinsul limbistic și autor istoric cu autoritate la unguri, domnul Hunfalvy Pál, stăruiesce și ași a împinge lucrurile în direcțiunea de până acuma, făcînd permanent abisul între noi și unguri.

Și am fost condamnați a vedea, că renumiții poeți unguri, în lucrările lor și-au bătut joc de noi români, și romanele lui Iózsika, Jokai ne dau bogate dovezi în aceasta direcțiune.

Diaristica era doară chemată să deie lucrurilor o direcțiune mai sănătoasă, însă ea la noi atât este de pronunțată în mersul seu, încât până acuma era lucru de ris să credem, că în ea va afla aprețiere meritată și activitatea literară a românilor.

Cu atata mai plăcut ne a surprins foiața din numărul 133 al țiarului „Fővárosi lapok” din Budapesta, dela 2 Decembre anul trecut, în care am aflat o simpatică aprețiere a doue talente mari, de cari pre noi ne leagă legături de simpatie, recunoștință și legături de sânge. Un profesor dela gimnasiul de stat de aici, un bărbat, care crede, că între unguri și români pot și trebuie să fie puncte de întâlnire, domnul Nicolau Putnok, în o lucrare sub titlul „Carmen Sylva și Dora d'Istria” ne-a făcut cunoscuți și publicului unguresc, stărnind simpatii pentru produsele noastre literare și în publicul unguresc. Dintre diarele beletristice unguresce, „Fővárosi lapok” este cel mai radical, cel mai autorizat, și totodată și cel mai cetit.

Credem a ne împlini o datorință față cu publicul nostru, dacă reproducem articolul domnului Putnok.

Eată foiața, de care e vorba:

Carmen Sylva, și Dora d'Istria.

(O regină și o prințeesă).

Din România doue mueri atrag atențiunea deosebită a oamenilor de carte, una prin cunoscințele sale multilaterale și productivitatea sa, cealaltă prin originalitatea cugetărilor sale. Cea dintăiu este Dora d'Istria, cea din urmă, Elisabeta, regina României, sau cu numele de scriitoriu Carmen Sylva.

Un original product al vînei poetice și al fantasei celei viue: „Povestile Peleşului”, de regina României în curînd vor ajunge sub tipar în traducere ungurească, și cu această ocaziune nu va fi doară fără interes, dacă vom face o privire fugitivă asupra persoanei ilustrei autore și asupra opului ei. Regina Elisabeta este un vlăstariu al unei familii principiare, în care familie nu ea se ocupă pentru prima dată cu literatura. Primele opuri ale ei au apărut în limba germană sub pseudonimul Carmen Sylva. Cum a luat ea acest nume, aceasta ni-o spune în un motto al unei colecțiuni de poesii (Meine Ruh.)

„Carmen: das Lied, und Sylva: der Wald,
Von selbst gesungen das Waldlied schallt,
Und wenn ich im Wald nicht geboren wär',
Da säng ich die Lieder schon längst nicht mehr.
Den Vögeln hab' ich sie abgelauscht,
Der Wald hat alles mir zugeräuscht.
Vom Herzen that ich den Schlag dazu,
Mich singen der Wald und das Lied zur Ruh.“

Aceste versuri pe scurt însă evident esplică chiar și cetitorului necunoscut cu împregiurările, ce a înflințat asupra naturii poetice a reginei. Carmen, Sylva și Monrépos așadar stau în strînsă legătură cu individualitatea reginei, căci acestea singuratic și împreună indică natura poesiilor ei. Monrépos este castelul de vînătoare al familiei Wied, în o regiune romantică cu păduri pe malurile Rinului. Acolo s'a nascut, acolo a crescut până la etatea de 25 de ani regina, și aici o a ademenit musele de a intrat în serviciul poeziei.

În România încă a dat peste aceste 3 nume, castelul Peleş din Sinaia este Monrépos, incungiurat de păduri de brad (Sylva), cari îndeamnă la cântare (Carmen) pe locuitoriu castelului.

Regina, care cu trup cu suflet s'a entusiasmat pentru România a doua patrie a sa, și a pus de problemă, ca cu toată litera, ce va face, să ridice nimbul țerei sale, să facă cunoscută literatura română și să o lățească.

Primul pas în literatură l'a făcut cu balada „Vérful cu dor”, în care de obiect al poeziei și a ales una dintre cele mai frumoase legende românesce. La această baladă Lubitz a scris musica, și la 1876. publicul o a primit cu aplause în teatrul din Bucuresci.

En frunzaske; ka preannalte dreapta ta
Kermujaske'n multzy any Neamul ku milA.
Feritsite se fiy'n kessetorie!
Ani tey totzy vicTzi vesseliE.
Rupespe la tine viklesugul tot,
In frike in naintetZy zake dzos morT;
Atuntsy toate neamurile, robi tei,
Slevivor ku dragoSte stepeni seI.
Norocul, kreade! Ka kedru ku folos
Enke va kreste prea, Oh! ba prea frumoS.
Coprinde mayke, ah! ba ja tsam adus;
Ramuri sent, tzie au Kresckut, eu leam puS.
In sen tzine, gridzeaste bine tse ay;
Imperat este, aschA pre altul naI.
Slava, noy robi tey umilit vo dem,
Nitsy pre altzi, deket vol, perintzy aveM.
Coprinde ense iu nume de bine,
Nuy, de ket inimiy Graju dela minE.

„Romänische Dichtungen“ de Carnea Sylva și Mite Kremnitz au apărut la 1881, la Lipsca în editura lui Wilh. Friedrich.

Acest tom se începe cu dedicația: „An meine Heimath“, și după o mică introducere literară cuprinde traducerea mai multor poezii alese de Alecsandri, Bolintinean, Eminescu, Negruzzi și Șerbănescu. Traducerile au fost mult apreciate de criticii din Lipsca și Berlin.

Din Public*).

Arad, la 25 Februarie, 1887.

Domnule Redactor! Spiritul destructiv, când nu-și mai află obiect pentru distrucțiune se nimicesce pe sine însuși prin reacțiune.

Astfel nu se poate denega nici omul, care a atras urgia asupra Aradului, și ajuns odată la detestabilă soartă de a fi abandonat din viața publică română, vine acum — tot cu vechiul hasard — a pune în cumpănă chiar și numele femeii, ce este intact pentru mine, nu numai sub cuvântul cavalerismului, ci mai pre sus de toate sub cuvântul afecțiunii și stimei, ce o păstrează doamnei Hermina Popovici Desseanu.

În Nrul 12 al acestui prețuit jurnal a apărut anume niște reflecțiuni subscrise de doamna Hermina Popovici Desseanu relativ la gâlceava cu balul din 17 Februarie, prin cari la aparență sum împins în dilema colisiunii de datorință, ce mi-o impune propria mea persoană de o parte, ear de alta parte respectul, ce-l datoresc unei dame.

Aceasta aparență de colisiune — după mintea domnului auctor „genial calculată“ — este ridicată însă prin interesul public, ce stă peste condițiunile personale și me obligă la spunerea adevărului.

Sciut este, cine e *diabolus rotas* la „reuniunea femeilor din Arad“, și nu voi a imputa cinismul „reflecțiunilor“ stimabilei doamne Hermina P. Desseanu, ci adevăratului lor autor, pe care singur îl privește respunsul meu.

S'a constituit în Arad un comitet de dame pentru înființarea unei reuniuni cu scop de a ridica o scoală de fete; acel comitet a creat statutele, cari sunt și aprobate din partea guvernului, dar înscrierea de membri încă nu s'a făcut, ergo membre ale

*) Pentru cele publicate sub această rubrică, redacțiunea nu e responsabilă.

reuniunii nu sunt, cu un cuvânt, reuniunea însăși încă nici până ați nu s'a constituit, earăși în urmarea machinațiunilor și intrigelor aceluia sfetnic și autor, și de facto reuniunea nu există de cât în idee.

Să fim bine înțeleși, comitetul arangiatoriu a arangiat balul în favorul reuniunii, ce se va constitui de acum înainte — și a cărui mod de judecare nu se poate prejudeca de actualul comitet interimar, sau mai bine zis de „fracțiunea“ din comitet — ear nu în favorul actualului comitet; o distincțiune, pe care genialul autor al „reflecțiunilor“ a perdut-o din vedere. — Am întreprins aceasta în credința, că vom afla resunită la acele cercuri, cari stau în fruntea comitetului actual, dar cari întrun mod necualificabil după anunțarea balului nostru, s'a pus a desavua indirect prin „avisul“ apocrif întreprinderea făcută în interesul reuniunii.

Aceasta împrejurare o pot dovedi cu câteva esemplare ale faimosului „avis“, cari se află la mâinile mele și a căror adrese sunt scrise chiar de mâna remarcabilă, ce consecuent incurcă trebile românesci bune în Arad.

Să nu pierdem din vedere, că dacă după statutele unei corporațiuni la un conclud valid se recer 4 membri afară de președinte, ear apoi vine cineva și colportează în numele acelei corporațiuni — înțeleș al reuniunii — un conclud nevalid adus de o parte a comitetului, anume de 3 membri și president, atunci acel colportagiu cu drept cuvânt se poate numi, este și rămâne „apocrif“, precum tendențioasă se poate numi, este și rămâne haslia anunțarea cu balul din „April“.

Cu multă emfază și cu repetit aplomb declară autorul bine cunoscut în reflecțiunile sale, că balul arangiat în 17 Februarie, „nu este balul reuniunii“ aceea ce nu a afirmat nime nici când, căci toți aceia, cari au ochi, au trebuit să vadă, că invitațiile le-au emis 17 români la „balul român“ și nu la „balul reuniunii“. Mare întunecime trebuie să fie acolo, unde nu se observă nici chiar aceasta distincție literală, sau dacă voii: degenerat cinism poate fi acela, care estmod prinde de obraz adevărul.

Aș putea merge ad absurdum cu deducțiunile logice din interpelările că „cine ne-a autorizat a arangia balul, și cine a ales acel comitet?“

Dapoi noi onorabile, noi acei 17 constituiți în comitet arangiator, cari având în vedere, că balul este un eminent factor social, prince se consolidează

și dă lustrul vieții soțiale, am gândit să îngânăm frumosul cu bunul, și să arangiem un bal, ear eventualul venit l'am destinat pentru reuniune; — dar aceasta de fel nu te privește pe Dta onorabile nechiemat procreator al reuniunii, căci earăși Țic voaue nu ve identificați cu reuniunea, respective să nu i luați numele în deșert, căci aceea este reuniunea nației românesci și nu a unui usurpătoriu.

Veți Doamne, ca să poți promova o cauză publică, trebuie să ceri permisiune dela cutare persoană, fie aceea chiar și presidentă reuniunii, o pretenșiune originală pe orisonul culturai moderne.

Încât privește însinuarea „că pe banii colectați pentru reuniune se arangiază bal“, dacă n'a ajuns publicațiunile jurnalelor, prin cari s'au vestit înainte „că balul se arangiază pe risicul comitetului“, socotelile la rândul lor vor desavua și aceasta ne-deamnă denunciare.

În sfârșit cercul meu social, la care faci alusiune onorabile, stă peste sferele, unde poate pătrunde intriga Dtale. *)

Aurel Suciu.

*) Cu aceasta declarăm încheiată discuțiunea în foaia noastră asupra acestei regretabile neînțelegeri. Red.

Loterie.

Mercuri în 2 Martie 1887.

Sibiu: 22 20 25 15 18

Nr. 653

[1544] 1-2

CONCURS.

Fiind vacant un post de notariu în comuna B u n g a r d se escrie concurs. Doritorii d'a ocupa acest post se recearcă a-și înainta suplicile lor instruite conform § 6 din leg. I A din 1883, — până la 24 Martie a. c.

Venitele împreunate cu acest oficiu sunt:

1. Leafa de 400 fl. v. a. în speranța incuviințării mai înalte din partea oficiului municipal.
2. Cuartir natural.
3. Bani pentru lemne pe an 20 fl. v. a.
4. Venitele legitime pentru lucrările private.

Sibiu, în 28 Februarie, 1887.

Oficiul pretorial-suprem.

Fabrițius,
pretor-suprem.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobrie 1886.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa mică—Sibiu			
Tren micst.	Tren accelera-	Tren omnibus	Tren de per-soane	Tren de per-soane	Tren accelera-	Tren omnibus	Tren de per-soane	Tren omnibus	Tren de per-soane	Tren omnibus	Tren de per-soane	Tren omnibus	Tren de per-soane	Tren omnibus	Copșa mică	Șeica mare	Loamneș	Oena	Sibiu
Viena	11.10	7.40	—	Bucuresci	—	4.70	7.30	—	Viena	—	11.10	12.10	Teiuș	11.24	3.42	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	3.10	Predeal	—	9.32	1.14	—	Budapesta	—	8.20	9.05	Alba-Iulia	12.19	3.59	—	—	—	—
Szolnok	11.05	4.05	5.40	Timiș	—	9.56	1.45	—	Szolnok	—	11.20	12.41	Vințul de jos	12.30	4.29	—	—	—	—
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	Brașov	—	10.29	2.32	—	Arad	—	4.10	5.45	Șibot	1.01	4.51	—	—	—	—
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	Feldioara	4.16	—	7.47	—	Glogovaț	7.22	4.43	6.13	Orăștia	1.32	5.18	—	—	—	—
Várad-Velence	—	7.03	9.14	Apatia	5.02	—	8.24	—	Gyorok	7.58	5.07	6.38	Simeria (Piski)	2.31	6.15	—	—	—	—
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.24	Ágostonfalva	5.43	—	8.51	—	Paușiș	8.17	5.19	6.51	Deva	2.52	6.35	—	—	—	—
Mező-Telegd	—	—	9.41	Homorod	6.15	—	9.14	—	Radna-Lipova	8.36	5.41	7.10	Branicica	3.23	7.02	—	—	—	—
Rév	—	—	12.18	Hașfalău	6.15	—	9.51	—	Conop	—	6.09	7.37	Ilia	3.55	7.28	—	—	—	—
Bratca	—	—	12.54	Sighișoara	7.06	—	11.03	—	Bérvava	—	6.28	7.55	Gurasada	4.08	7.40	—	—	—	—
Bucia	—	—	12.54	Elisabetopole	8.52	—	11.26	—	Soborșin	—	7.25	8.42	Zam	4.44	8.11	—	—	—	—
Ciucia	—	—	12.54	Mediaș	9.31	—	12.—	—	Zam	—	8.01	9.12	Soborșin	5.30	8.46	—	—	—	—
Huiedin	—	—	12.54	Copșa mică	10.16	—	12.29	—	Gurasada	—	8.34	9.41	Bérvava	6.27	9.39	—	—	—	—
Stana	—	—	12.54	Micăsasa	10.57	—	12.44	—	Ilia	—	8.55	9.58	Conop	6.47	9.53	—	—	—	—
Aghireș	—	—	12.54	Blaș	11.19	—	12.44	—	Branicica	—	9.19	10.17	Radna-Lipova	7.28	10.27	5.58	—	—	—
Ghirbou	—	—	12.54	Teiuș	11.31	—	12.49	—	Deva	—	9.51	10.42	Paușiș	7.43	10.42	6.18	—	—	—
Nadisul ung.	—	—	12.54	Aiud	11.52	—	1.05	—	Gyorok	—	10.35	11.07	Gyorok	7.59	10.58	6.38	—	—	—
Cluș	11.—	—	7.08	Vințul de sus	12.31	—	1.34	—	Glogovaț	—	11.11	11.37	Szolnok	8.28	11.35	7.13	—	—	—
Apahida	11.19	—	7.36	Uioara	12.48	—	1.46	—	Șibot	—	11.43	12.—	Budapesta	9.17	12.31	—	—	—	—
Ghiriș	12.33	—	9.16	Cucerdea	12.48	—	1.46	—	Vințul de jos	—	12.18	12.29	Viena	2.32	5.12	—	—	—	—
Cucerdea	1.06	—	10.—	Ghiriș	12.48	—	1.46	—	Alba-Iulia	—	12.36	12.46	Teiuș	6.—	8.20	—	—	—	—
Uioara	1.13	—	10.9	Apahida	12.48	—	1.46	—	Teiuș	—	1.29	1.41	—	3.—	6.05	—	—	—	—
Vințul de sus	1.20	—	10.19	Cluș	12.48	—	1.46	—	Simeria (Piski) — Petroșeni	—	—	—	Arad — Timișoara	—	—	—	—	—	—
Aiud	1.41	—	10.48	Nadisul ung.	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Teiuș	2.10	—	11.34	Ghirbou	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Crăciunel	2.35	—	12.30	Aghire	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blaș	2.48	—	12.52	Stana	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Micăsasa	3.20	—	1.52	Huiedin	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Copșa mică	3.41	—	2.18	Ciucia	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Mediaș	4.—	—	3.03	Bucia	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Elisabetopole	4.35	—	3.59	Bratca	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sighișoara	5.10	—	4.28	Rév	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hașfalău	5.37	—	6.16	Mező-Telegd	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Homorod	7.06	—	6.44	Fugyi-Vásárhely	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ágostonfalva	7.43	—	7.46	Várad-Velence	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Apatia	8.11	—	8.25	Oradea-mare	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Feldioara	8.41	—	9.15	P. Ladány	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brașov	9.21	—	—	Szolnok	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Timiș	1.55	5.45	—	Budapesta	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Predeal	2.53	6.22	—	Viena	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bucuresci	3.28	6.47	—	—	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	9.35	11.45	—	—	12.48	—	1.46	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.